

دُنْيَا كِي نِيكَو تِه
دُورَه خُدا

دئىكى شكاو له دۆزه خدا

ئالان محەمەد

له سەر لیواری پردیك له دۆزهخ وهستابوو، سهیری خوارهوهی كرد و دهریایهك له ناگری
 بینی، ناگریك كه هاواری بۆ دهكرد و دهیهویست بهرهو لای خۆی راکیشیئت، ناگریك كه
 ههموو پۆژیك به گره سووتینه ره كه ی پیستی نهوی له لاشه جیا دهكردوه و ئیسكه كانی
 دهكوولاندن. بئ نهوهی هیچ كه سیك ناچاری بكات، نهوا ههموو پۆژیك خۆی فری ده دایه
 ناو ئاگره كه و خۆی دهكوشت. نهوهی جیی سهرنج بوو كه سهره پای نهو ههموو نازاره
 زۆره هاواری نه دهكرد، هیچ جۆره نیشانه یه كه ترس یان نازاری پیوه دیار نه بوو، نه مهش
 ئاگره كه ی توپه كردبوو. پۆژ به پۆژ ئاگره كه توندتر و توندتر ده بوو، پۆژ به پۆژ نهو
 سزایه هه تاهه تاییهی له سهر قورستر دهكرد، به لام نه مانه بئ سوود بوون، چونكه هه رگیز
 هاواری نهكرد، هه رگیزیش نه پارایه وه. دوو سه د و سئ سأل به سهر بوونی له دۆزه خدا
 تیپه ری، دوو سه د و سئ سأل به رگه ی نهو نازاره ی گرت كه له چاو نازاری راسته قینه ی
 ناخی هیچ نه بوو. دوا ی نهوهی بۆ پۆژی دواتر زیندوو بۆوه و دووباره خرایه وه سهر
 پرده كه، نهوا خه ریک بوو دووباره خۆی فری بداته وه ناو ئاگره كه كه له پڕ به کیك قۆلی
 گرت. نهوهی به لاره سهیر بوو، تاكو ئیستا هیچ كه سیك یان فریشته یهك نه بوو بیته لای
 و ریگری لئ بكات، بۆیه به سه رسامیه وه رووی له وه كرد كه قۆلی گرتبوو. سه ره تا
 خه ریک بوو چاوه كانی بسووتین چونكه رووخساری نهو به رادده یهك گه شاره بوو كه له
 پۆشنای نه ستیره كۆنه كانی گهردوون ده چوو، بۆیه رووی له خواره وه كرد و چاوه كانی
 داخستن تاكو نه سووتین، سه ری هه ر به نرمی هیشته وه تاكو له كۆتاییدا پۆشنای
 پووناکی نهو كه م بۆوه، كزی كرد و كرد تاكو له كۆتاییدا هیچ پووناکییهك بوونی نه ما. كه
 ههستی به وه كرد، نهوا چاوه كانی كردنه وه، بۆ چهند ساتی سه ره تا هیچی نه بینی جگه له
 لیلییه کی سپی، لیلییهك كه له په ریه کی سپی پاك ده چوو، هۆكاری نه مهش بۆ کاریگه ری
 پووناکییه كه ده گه رایه وه كه چاوه كانی نهوی نازار دابوو. دوا ی نهوهی كه لیلییه كه نه ما و
 چاوه كانی گه رانه وه سهر باری ئاسایی، نهوا له كۆتاییدا نهو كه سه ی بینی كه قۆلی گرتبوو،
 باوه ری به وه نهكرد كه کی بینی. بیلبله ی چاوه كانی فراوان بوون، دلۆپه ی بچووکی
 فرمیسك ده ستیان كرد به هاتنه دهره وه، نهو دلۆپانه ی كه دواتر وه كو كانیایك به سه ر
 روومه تیدا هاتنه خواره وه و بهر گری ناگری ژیر پییه كانی كه وتن. لیوه كانی ده له رزین،
 ویستی شتیك بلت، به لام له رزینی لیوه كانی ریگری له چوونه دهره وهی وشه كان كردبوو،
 توانستی قسه ی نه بوو.

له کاتیځدا که هیشتا قۆلی له ناو دهستی نهودا بوو، نهوا لیی نزیك بۆوه، دهستی راستی بۆ لای سهری بهرز کردهوه و له سههر پوومهتی دانا، له ژیر چاوهکانی، نهویش پوو خساری خۆی نوقمی ناو دهستی نهو کرد، ههستی کرد که نهو پوو خساره ی ناو دهستی وهکو ئاوریشم نهرم بوو، نهرمیهک که لهو دۆزهخه دا ههرگیز چاوهپیی نهوهی نهدهکرد جارپکی تر ههستی پئ بکاتهوه. دهستی لابرده و بۆ لای پشتهوهی ملی نهوی درپژ کردهوه، دواتر له خۆی نزیك کردهوه تاکو ناوچهوانیان به نهرمی بهریهک کهوت. ویستی دلنیا بییت که خۆیهتی، بۆیه لیوهکانی له لیوهکانی نهو نزیك کردهوه و ماچی کرد، ماچیکی وهها پر جۆش و خۆشهویستی که چهندین سهده بوو له بوونی نهو دوور بوو. که زانی خۆیهتی، نهوا کهوته گریان، گریانیک که خهریک بوو وای لئ بکات بکهویته سههر نهژنۆیهکانی.

"نهمه... نهمه خۆتیت، ب... بهراستی خۆتیت!". وشهکانی به برکه برکه دهگوت، به نهستهه دهیتوانی رستهیهک ریک بخت، قورگی به هۆی گریانهوه گیرا بوو.

"بمبوو... ره، د... ده... بوایه تۆم پاراستبا... دهب..."

نهیتوانی قسهکانی تهواو بکات، کهوته سههر نهژنۆیهکانی، دواتر دووباره باوهشی پیداکردهوه.

"بم... بمبووره ئازیزهکههه."

نهوهی داوای لیبووردنی لئ دهکرد هاوسههرهکهی بوو، نهو هاوسههری که له دونیادا له سههر دهستی چهند دزیک له بهردهم نهودا کوژرا، نهو هاوسههری که ههر له گه ل کیشترانی روحی به بهههشتی بهرین گهیشت و چاوهپیی هاتنی نهوی کرد. چهندین سهده چاوهپیی هاتنی میردهکهی کرد، چهندین سهده له دهروازهکانی بهههشت پاما تاکو هاتنی نهو بینیت و پیی بگاتهوه، بهلام ههر نههات. دواي نهوهی که چیتر نهیتوانی چاوهپیی بکات، نهوا رووی له یهکیک له فریشتهکان کرد، لیی پرسی که چاره نووسی میردهکهی چی بووه و نیستا له کوپیه، نهویش وهلامی دایهوه و پیی گوت، وهلامیک که خهریک بوو دلئ شهق بهریت و لهو بهههشته پاکه دا له سینگی بیته دهروهه.

دوای ئەووی که دزهکان هاوسه‌ره‌که‌یان کوشت و ماله‌که‌یان تالان کرد، ئەوا له‌وئ رایانکرد و پیاوه‌که‌یان به نیوه‌گیانی جیه‌یشت، وایانزانی خۆی ده‌مریت، به‌لام هه‌له‌بوون، هه‌ر ئەم هه‌له‌یه‌ش بوو به هۆکاری مه‌رگی ئەوان. دوای ئەووی که برینه‌کانی ساپێژ بوونه‌وه، ئەوا ده‌ستی کرد به‌ راوانی یه‌که به‌ یه‌که‌یان، یه‌که به‌ یه‌که هه‌مووانی کوشت و سه‌ریانیان برپ، به‌لام هه‌ر له‌وئ نه‌وه‌ستا، ئەو رقه‌ی له‌ دلیدا بوو هیشتا خامۆش نه‌بووبۆوه، رقیک که له‌ ناکامی له‌ده‌ستدانی هاوسه‌ره‌که‌ی بۆی درووست بوو.

دوای ئەووی که تۆله‌ی کرده‌وه، ئەوا ده‌ستی کرد به‌ کوشتنی که‌سانی تر، که‌سانیک که وه‌کو ئەو دزانه‌ تاوانبار بوون، که‌سانیک که به‌ر تیغی شمشیری ئەو که‌وتن و به‌ خراپترین شیوه‌ روحیان کیشرا. دوای چه‌ندین سال که کاتی مه‌رگی هات، ئەوا روحی نه‌ویش کیشرا، ئەو روحی که به‌رپرس بوو له‌ کوشتنی ده‌یه‌ها که‌س، ئەو روحی که ده‌بوايه وه‌کو ئەوانی تر باجی خۆی وه‌رگریت چونکه کوشتن شتیکی ساکار نییه که چاپۆشی لێ بگریت، به‌ تایبه‌تیش لای خودا که کوشتنی له‌سه‌ر هه‌موو نه‌فسیک حه‌رام کردوه.

دوای ئەووی که به‌ راستی رووداوه‌کانی زانی، ئەوا داوای له‌ فریشته‌که کرد که بیبات بۆ لای خودا، ویستی داوای لێ بکات که له‌ خوێش بی‌ت و له‌ دۆزه‌خ ده‌ری بی‌نیت، هه‌ر ئەمه‌ش روویدا چونکه خودا به‌زه‌یی به‌ودا هاته‌وه و فه‌رمانی کرد که به‌ره‌و دۆزه‌خ برۆن تاکو ئەو له‌وئ ده‌ربینن. فریشته‌که که نه‌مه‌ی بیست، ئەوا به‌ده‌م داواکارییه‌که چه‌وو و خۆی کرد به‌ رووناکی، دواتر رویشته‌ ناو ئافه‌ته‌که و به‌ره‌و دۆزه‌خ به‌رپکه‌وتن.

ئافه‌ته‌که ده‌ستی له‌سه‌ر سه‌ری هاوسه‌ره‌که‌ی دانا، دواتر لێی نزیک بۆوه و سه‌ری ماچ کرد.

"ئەووی روویدا له‌ ده‌سه‌لاتی تۆدا نه‌بوو... هه‌سته سه‌ر پیه‌کانت نازیزه‌که‌م."

ده‌ستی هاوسه‌ره‌که‌ی گرت تاکو هه‌لیستینیته سه‌ر پیه‌کانی، ئەویش به‌ده‌م ماچکردنی ئەو ده‌سته میه‌ره‌بان‌ه‌ی هه‌ستا و هاوشانی ئەو وه‌ستا.

"چیتر ئازار ناچیزیت، وه‌ره با برۆین."

پیاوه‌که که هیشتا فرمیسک به‌ چاوه‌کانیدا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه پرسی: بۆ... کوئ؟

ئافرته که زمرده خه نه یه کی میهره بانى نواند و گوتى: بۆ شوینیک که من و تۆ بۆ
هه تاهه تايه له ژیر رهحمى خودادا به ئاسووده یی ده ژین.

له گه ل گوتنى ئەمه، ئەوا رۆشنایى فریشته که که له ناویدا بوو زیادى کرد و ههردووکیانى
بهرز کردهوه، بهرز کردنه وه یه ک که ئەوانى له دۆزه خ برده دهره وه و به ره و ئاسمانه کانى
به هه شتیان برد.